

LEEUWARDER COURANT.



ZONDAG, den 12 December 1813.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

VEREENIGDE NEDERLANDEN.

Ut naam van ZIJNE DOORLUCHTIGE HOOGHEID, den Heere PRINSE VAN ORANJE EN NASSAU, Souverein Vorst der Vereenigde-Nederlanden.

P R O C L A M A T I E.

De commissaris-generaal, benoemd door het algemeen-bestuur der Vereenigde-Nederlanden, in het departement Vriesland, aan de ingezetenen van dit gewest:

Wij haasten ons, ulieden bekend te maken, dat het de steiligste en heilzame intentie is van Zijne Doorluchtige Hoogheid den Heere Prinse van Oranje en Nassau en van het algemeen-bestuur, dat bij dezen zoo gewenschten en ten eenemale onverwachten omkeer van zaken, in vergetelheid worden gesteld alle gepleegde onregvaardigheden, wraak-oefeningen, en bittere vervolgingen om politieke gevoelens, welke wij in de laarst afgelopen jaren, sedert 1795 in ons midden hebben zien gebeuren; dat dit alles zoo klaar is uitgedrukt, in de proclamatie van Zijne Doorluchtige Hoogheid, dat men aan hoogstdezelfs doorzigt te kort zoude doen, om ulieden, die zoo bereidwillig en eenparig zijt toegeschoten ter beveiliging van de publieke rust, tot deze heilige plicht verder aan te sporen. Insgelijks willen wij niet opnoemen, hoe dikwerf en onder welke bedriegelijke voorwendingen het voormalig fransch bestuur een schandelijk misbruik heeft gemaakt, van het diep vertrouwen, hetwelk sommige der ingezetenen, zoo ongelukkig als ligtgeloovig, aan de verleidende agenten der fransche natië verleenden.

Het is ons aller belang, dat deze zoo lang gewenschte omkeer van zaken zijn volle beslag erlange; dat wij alle, zonder onderscheid van godsdienstige en politieke gevoelens, dan eenparig het onze bereidwillig toebrengen; om het vaderland, ieder naar zijn vermogen, uit het nog niet ten eenemale verwijderde gevaar te redden, het zij door de wapenen blijmoedig op te vatten, het zij door opofferingen van penningen; daar 'slands kist door de Franschen bij hun vertrek op vele plaatsen is uitgeput en weggeroofd.

Met blijdschap vernemen wij de nationale ijver van het vriesche volk, waarmede zij de wapenen opvatten en zich genegen toonen, aanzienlijke gelden in de offerkisten uit te storten. Door zoodanige pogingen kan ons vaderland, onder den Goddelijken bijstand, alleen gered worden; zonder dat zouden wij ons op nieuw weder moeten onderwerpen aan de fransche overheersching. Onze schatten naar buitenlands afzenden, en onze jongelingen (hoe onbedreven en ongeschikt voor het krijgs-

tooneel) van hunne ouderen zien afrukken en tegen bedreven krijgslieden ter slagbank lijdend; en zulks alleen, om de ingebeelde grootheid van een enkel sterveling te bevorderen, zonder eenig nut voor ons eigen vaderland, hetwelk door hem uit den rang der volkeren was uitgewischt.

Door den edelmoedigen bijstand der, hooge geallieerde magten, is ons vaderland als het ware herboren. Verees de gedachtenis van de heeren *E. van der Duin van Maasdam* en *Gijsbert Karel van Hogendorp*, die zoo manmoedig in het kritiek oogenblik de hooge regering hebben op zich genomen, en door hunne voorzorg de middel-oorzaak zijn geworden, dat Zijne Doorluchtige Hoogheid de heere prinse van Oranje Nassau zoo spoedig tot redding van het vaderland tot ons is overgekomen.

Verheug u met ons, dat Zijne Doorluchtige Hoogheid wel heeft willen op zich nemen de hooge Souvereiniteit van dit land; daar door zullen wij voortaan niet meer blootgesteld zijn aan zoodanige politieke woelingen en tweedragt, waardoor dit vaderland tot op den oever van deszelfs ondergang gebracht en verdeeld is geworden.

Wij vinden ons verplicht, waardige en voor het doorluchtig huis van Oranje ingenomene landgenooten! ulieden, wegens het heil dezer gelukkige omkeer van zaken aan te manen; om in deze omwenteling te erkennen Gods goedertierendheid, en deswegens op den eerstkomenden zondag morgen, na bekomene kennis, in uwe onderscheidene godshuizen op te komen; om dien God, welke ons en onze kinderen uit de overheersching des franschen Keizers, zoo wonderbaarlijk gered heeft, daar voor plechtig te danken en zijne Goddelijke wijsheid af te smeken, over Zijne Doorluchtige Hoogheid den heere prinse van Oranje en Nassau, over de hooge regering en over allen, die door of wegens onzen Souverein eenig bewind in handen hebben, ten einde ons zoo diep vernederd, en nu herrezen vaderland zijne vorige standplaatse weder moge bekomen onder den rang der soevereine staten in Europa, en de vorige bronnen van welvaart, koophandel, zeevaart, visscherijen en landbouw weder mogen geöpend worden; en eindelijk, dat onder ons, met de vlugt der Franschen, ook verdwijnen mogen de losbandigheid in zeden en ligtzinnigheid in het godsdienstige, welke helaast maar al te veel verbaasterd hebben het nationaal karakter.

En zal deze in alle gemeenten van dit departement worden gepubliceerd en geafficheerd, daar, waar zulke gebruikelijk is, en in de kerk onder onderscheidene godsdienstige gezindheden van de predikstoelen worden afgelezen.

Alus gedaan te Leeuwarden, den 9den december 1813.

De commissarissen-generaal voornoemd,
E. H. BERG SMA,
H. VAN SMINIA.

Commissarissen-generaal van het departement Vriesland, in naam van **ZIJNE HOOGHEID**, door het algemeen-bestuur der Vereenigde-Nederlanden benoemd, bij besluit van den 2 december 1813, maken hier mede bekend, dat de audientien, welke in een vorig Dagblad op maandagen en donderdagen waren geannonceerd, voortaan zullen gegeven worden op den maandag en vrijdag van elke week, des namiddags van 12 tot 1 uren.

Leeuwarden, den 11den december 1813.

Commissarissen-generaal voorn.,
E. H. BERGSM A.
H. VAN SMINIA.

LEEWARDEN, den 11 December.

Nimmer werd een feest met meer opregte vrolijkheid en vreugde gevierd, dan dat, hetwelk wegens de heugelijke terugkomst van Zijne Koninklijke Hoogheid, den Heere Prinse van Oranje en Nassau, en hoogstdezelfs verklaring tot Souverein Vorst van Nederland, gister alhier werd gehouden. Des morgens, ten negen uren, kondigde het gelui der klokken de plegtigheid van den dag aan, en dit werd van uur tot uur afgewisseld door het carillon en de op den Nieuwen-toren zich begeven hebbende muziek. Ten half twaalf uren werden de heeren commissarissen-generaal, door de heeren adjunct-maires en den municipalen-raad dezer stad gecompimenteerd, en ten twaalf uren ontvingen de heeren commissarissen-generaal de heeren militaire officieren en burgerlijke ambtenaren. Intusschen was de nationale garde, alsmede de burger-kavalerie en infanterie, onder de wapenen gekomen, en hadden zich geschaard op het Raadhuis-plein, voor het stadshuis, van waar, uit eene der vensters van hetzelfde, in tegenwoordigheid van den heer kommandant-en-chef en eenige voornaamste ambtenaren, na dat ten twaalf uren eene Oranje-vlag, in plaats van de hollandsche, met het opschrift: *vivat WILLEM FREDERIK, PRINSE VAN ORANJE EN NASSAU, ENZ., ENZ., SOUVEREIN VAN NEDERLAND*, onder een herhaald geroep van *Oranje boven*, en een driewerf *hoezee!* zoo door de onder de wapenen zich bevindenden, als door de ontzaggelijke menigreaanschouwers, deze nog vermeerder zijnde, daar het juist marktdag was, de proclamatie, geplaatst in ons no. vangister, afgekondigd werd, en welke mede met de levendigste toejuiching door de aanhouders werd beantwoord; waarna de nationale garde en de burger-kavalerie en infanterie afstrokken. Des avonds was er een prachtig collation op het stadshuis, waartoe alle voornaamste officieren en ambtenaren waren gehooft, en bij welke gelegenheid, door den heer adjunct-maire *S. Cats*, de volgende toasts werden ingesteld:

Aan Z. K. H. den prins WILLEM FREDERIK, prins van Oranje en Nassau, Souverein Vorst van Nederland.

Aan Z. M. den Keizer aller Russen.

Aan Z. M. den Keizer van Oostenrijk.

Aan Z. M. den Koning van Groot-Brittannie.

Aan Z. M. den Koning van Pruisen.

Aan Z. koninkl. H. den kroonprins van Zweden.

Aan Z. D. H. den prins WILLEM FREDERIK GEORGE LODEWYK, erfprins van Oranje en Nassau.

Op den voorspoed der land- en zeemagt der gecoaliseerde mogendheden.

Aan de heeren commissarissen-generaal van Zijne Koninklijke Hoogheid en van het algemeen-bestuur der Vereenigde-Nederlanden.

Wordende dit laatste toast door der heere commissaris-generaal *E. H. Bergsma*, met eene gepaste aanspraak, beantwoord.

Alle deze toasts werden verzeld door het losbraken van het geschut. Des avonds werd de geheele stad, in weerwil van den korten tijd, welke overschoot, om de noodige toebereidselen te maken, allerpflichtigst gelumineerd; een ieder wilde om het zeerst zijn vreugdegevoel aan den dag leggen; van vele openbare en particuliere gebouwen wapperde de vlag, en niettegenstaande de vreugde-bewijzen tot in den ochtendstond plaats hadden, is het bijna onnoodig, te melden, dat niet de minste wanorde heeft plaats gehad: deze kent men alhier niet.

ARNHEM, den 3 December.

De gebeurtenissen dezer laatste dagen zijn voor de ingezetenen dezer stad zoo gedenkwaardig, als voor het algemeen hoogst belangrijk. Zie hier het voornaamste van het voorgevallene:

Na dat men de stellige verzekering bekomen had, dat de ligte troepen der geallieerden, zich aan gene zijde den IJssel, werkelijk op het territoir van dit departement, vertoond hadden, Zutphen bedreigden en het veer te Hattem gepasseerd waren, zag men alhier en elders eenige maatregelen van verdediging in het werk stellen, terwijl de fransche geëmploijeerden, met overhaasting, hunne goederen verkochten of verzonnen, en hunne huisgezinnen naar Nijmegen en verder deden vertrekken. Het zeer zwakke garnizoen, alleen uit des prefekts- en nationale garde zamengesteld, werd voor ruim drie weken, met ongeveer twee-honderd man pruisische troepen, die, na krijgsgevangen gemaakt te zijn, in franschen dienst waren overgegaan, versterkt; waarvan 80 man naar de vesting Doesburg gedetacheerd werden. In den nacht, tusschen den 18den en 19den november, heeft zich eenige ligte pruisische kavalerie voor die vesting vertoond, waarop de bezetting naar dezelve overgevoopen, en de stad Doesburg aldus in handen der geallieerden gevallen is. Zoo dra men alhier van dit, voor de Franschen gewigtig verlies, kennis bekwam, besloot de kommanderende divisie-generaal *Amey*, de binnen deze stad zich nog bevindende pruisische troepen te ontwapenen, en naar Utrecht op te zenden; terwijl hij voortdadelijk maatregelen nam, om de gemelde stad en vesting te hernemen. Men dat oogmerk vertrok van hier, in den avond van den 22sten november, een detachement van 42 gendarmes, alsmede een baraillon douaniers, van Bremen, langs Wezel, al vechtende met de Kozakken, over Nijmegen herwaarts gekomen, en sterk omtrent 400 man, onder kommando van den kapitein der gendarmerie *Emmerich*. Dit korps, in den nacht, te Latum, met eene pont, den IJssel gepasseerd en Doesburg genaderd zijnde, weken de geallieerden naar Doetichem, en lieten de vesting in handen der Franschen.

De geallieerden te Doetichem eene aanzienlijke versterking ligte kavalerie ontvangen hebbende, kwamen in den namiddag terug, en overvielen de Franschen, die, daarop niet bedacht, zich meestal in huizen bevonden en zich rijkelijk aan den drank te buiten gegaan hadden. Daar de passage op de brug belemmerd was, ontkwamen het slechts een twintigtal douaniers met zwemmen; de overigen, waaronder de kapitein-kommandant, zijn gesneuveld, verdronken, gekwetst of gevangen genomen.

Zoo aangenaam de tijding van het hernemen van de belangrijke vesting Doesburg voor den kommanderenden generaal was geweest, zoo gevoelig trof hem, weinige uren daarna, het onverwacht bericht van de weder bezetting derzelve en het verlies van zulk een aanzienlijk getal manschap, vooral kavalerie, waart-

aan men alhier zulk een groot gebrek had. Daarbij ontving men den volgende morgen berigt, dat het dorp Westervoort door de geallieerden bezet, en een fransche post, aan deze zijde van den IJssel, opgeligt was. Na het bekomen van versterking van twee bataillons infanterie, besloot hij, eene poging te doen, om Doesburg nogmaals te hernemen; doch de troepen, te dien einde in den avond van den 24sten november van hier vertrokken, geraakten in den morgen van den 25sten, achter het dorp Velp, met een korps pruisische jagers en kavalerie, bij zich hebbende twee veldstukken en een houwitsers, in gevecht, en retireerden, langs Klarenbeek, met verlies van zeer vele manschap, tot binnen de stad en in de verschansingen buiten de Rijnpoort. Intusschen was het alarm algemeen geworden; het vallen van eenige houwitsersgranaten, die hier en daar eenige verwoestingen aanrichtten, veroorzaakte schrik en verslagenheid; doch door het aanhoudend patrouilleren der nationale gardes, tot wier lof men niet genoeg kan zeggen, werd de rust binnen de stad volkomen bewaard. In den namiddag, na dat de bruggen voor de Velper-, St. Jans- en Sabelspoorten vernield waren geworden, kwamen er parlementairen in de stad, om over eene kapitulatie te handelen; doch zonder vrucht; vrijdag en zaterdag bleef alles in dezelfde gesteldheid; de pruisische kavalerie en infanterie vertoonde zich bestendig in den omtrek der stad, des nachts zag men op de omliggende bergen en in het kamp onderscheidene bivouak-vuren; doch alles was doodelijk stil; bij dag hoorde men aanhoudend het tirailieren der jagers op de zich op de wallen bevindende fransche posten; in de stad heerschte eene treurige somberheid, daar deuren en vensters gesloten waren, alle handelingen stil stonden, de correspondentie afgesneden was, en een ieder met eene angstige onzekerheid zijn lot afwachte.

Zaterdag avond, den 27sten november, vernam men, dat de maarschalk hertog van Tarente, met zijn gevolg, bestaande in onderscheiden generaals, aides-de-camp, benevens twee divisien kavalerie, en eene talrijke artillerie, zijn hoofdkwartier in deze stad zoude vestigen. Dit berigt beurde den moed van het nog zwakke garnizoen en der weinige nog alhier geblevene fransche ambtenaren, geheel en al op. De maarschalk arriveerde in de daad des zondags morgens van Nijmegen, bezigtigde de aangewende middelen van verdediging, gaf gehoor aan de civiele en militaire autoriteiten, en vertrok in den namiddag, met achterlating van eenige generaals en aides-de-camp, weder naar Nijmegen; waaruit men besloot, dat gemelde maarschalk den toestand dezer plaats, wier vestingwerken voor eenige jaren, op last van den gewezen Koning van Holland, voor een gedeelte geslecht zijn, niet sterk genoeg bevond, om aldaar zijn verblijf te nemen. Intusschen waren er eenige zeer verzwakte bataillons infanterie en een regiment kavalerie, nog so man sterk, van Nijmegen binnen gemarcheerd, terwijl ook van daar eenige stukken geschut en houwitsers, met de noodige artilleristen, waren aangekomen, zoo dat men alstoen de troepen ter verdediging op ongeveer 3500 konde tellen. Tusschen deze stad en Nijmegen bevinden zich ook nog eenige detachementen of gedeelten van bataillons, waarvan men de sterkte niet juist kan bepalen.

Tegen den avond van dezen dag hoorde men, naar den kant van het dorp Driel, ter wederzijde van de rivier den Rijn, eene hevige kanonnade, veroorzaakt, zoo als men naderhand vernam, door eene poging der geallieerden, om de rivier te passeren.

Maandag, morgen vernam men, dat de geallieerden het dorp Oosterbeek en het Dielsche- en Lekskensveer bezet hadden; de weinige nog overgeblevene fransche ambtenaren kregen vrijheid, zich naar Grave te retireeren; op den middag deden de Franschen, bij het kamp buiten de Rijnpoort, een uitval naar den kant van den Amsterdamschen weg, om de situatie der geallieerden te verkennen; het vuur, met geschut en klein geweer, was gedurende ruim een uur zeer levendig. De Franschen hadden bij dezen uitval verscheidene dooden en gekwetsten bekomen, zonder, zoo het scheen, eenig effect van deze operatie te hebben gehad. In den namiddag en avond van dezen dag viel er niets bijzonders voor.

In deze gesteldheid van zaken brak de morgen van dinsdag den 30sten november rustig aan; men vreedde zich nog met geheime onderhandelingen over een verdrag, en niemand vermoedde het schriktooneel, dat zich nu weldra moest ontwikkelen.

Des voormiddags, omtrent half twaalf uren, vernam men, dat de geallieerden met eene zeer aanzienlijke magt van alle kanten aanrukten, om de stad en de verschansing buiten de Rijnpoort te bestormen, weldra was het alarm algemeen, en men hoorde reeds het gebulder van het geschut, op eenigen afstand. De schrik en de verwarring onder de ingezetenen, die zich naar hunne woningen spoedden, om hunne huisgezinnen in de kelders, zoo veel mogelijk, in veiligheid te brengen, was onbeschrijfelijk groot. Even na den middag werd het geschut en musketvuur van alle kanten in de nabijheid der stad en op de wallen allerverschrikkelijkst. De doodelijke stilte op de straten, werd nu en dan afgewisseld, door een angstig geschrei van *hulp! hulp! brand! brand!* veroorzaakt door de op onderscheidene plaatsen vallende houwitsersgranaten, het welk echter, door de bewaring der Goddelijke Voorzienigheid, van geen gevolg was, of spoedig gebluscht werd. Ruim anderhalf uur bleef het gevecht met de uiterste woede, op onderscheidene punten der stad aanhouden; toen het geschut- en musketvuur eenigzins verflaauwde, hoorde men in de stad het *houwa! houwa!* der indringende geallieerde troepen, het geklank der pruisische halve manen, het geschreeuw om lijfsgenade der van straat tot straat vervolgd wordende Franschen, die na dat de poorten door de geallieerden geforceerd en de muren met ladders beklommen waren, van de wallen gevlocht, zich door de Rijnpoort over de brug naar Nijmegen zochten te redden; doch alle gevangen genomen, over de klink gejaagd of nedergeschoten werden. Nu kwamen de ingezetenen uit hunne schuilplaatsen te voorschijn, en openden hunne deuren, om de zegevierende krijgshelden als vrienden en broeders te verwelkomen, en de noodige verkwikkingen toe te reiken, terwijl algemeen het *Oranje*, ten teken van vereeniging, op de hoeden of op de borst geplaatst werd. In de omstandigheden van eene door storm veroverde stad, kon men niet anders, dan het plegen van excessen verwachten; door het allezins lofwaardig gedrag der officieren, om de krigstucht te bewaren, zijn echter dezelve, zoo veel mogelijk, voorgekomen.

De nationale garde is, na dat de geallieerden meester van de stad waren, ontwapend en gevangen genomen; doch naderhand, om de rust te bewaren, als oude burgerij hersteld, en betreft thans weder de wacht. De aanval heeft plaats gehad onder de aanvoering van Z. E. den heere pruisischen generaal *von Bülow*. Men begroot het getal troepen, onder deszelfs bevelen, na de aanzienlijke ontvangene versterking van den kant van

Munster, in den morgen van den 30sten dezer, op 18 à 20,000 man

Bij het veroveren van het verschanst kamp, buiten de Rijnpoort, en het vlugten over de Rijn-brug, waarvan de passage aan deze zijde door de dooden en gekwetsten gestopt was, hebben de Franschen een zeer groot verlies ondergaan. Het getal dooden, verdronkenen, gekwetsten en gevangenen wordt op meer dan vijftien honderd man begroot; onder de laatsten bevinden zich de kommandant dezer stad *Le Rocque*, de brigade-generaal *Marie*, en vier-en-dertig hoofd- en mindere officieren.

Het verlies der prussische troepen, zoo van officieren als gemeenen, is, in vergelijking hiervan, zeer gering. Zes metalen stukken geschut, vier ijzeren, vijf ammunitiewagens, 840 geweren, behalve nog een aantal granaten en andere ammunitie, zijn op de Franschen veroverd.

Toen, in den avond van dezen voor ons altijd gedenkwaardigen dag, de kalmte een weinig hersteld was, werden de van tijd tot tijd binnen gekomene troepen, zoo veel mogelijk gebiljettterd.

Men berekent het getal derzelve, die den nacht tusschen den 30sten november en den eersten december in deze stad hebben doorgebracht, op 12,000 man, die grotendeels in den vroegen morgen van den volgenden dag, benevens den generaal *von Bulow*, den weg naar Utrecht hebben ingeslagen.

De hauwitser-granaten hebben in verscheidene huizen groote schade veroorzaakt. De herberg de Roode-Haan, in de werken buiten de St. Janspoort, is gedeeltelijk verbrand. In het huis van den heer *Cremier*, op de Beek, zijn zes hauwitser-granaten gevallen, die eene groote verwoesting veroorzaakt hebben. Ook heeft het huis van den heer *Thomas*, waarin ook, bij den aanval op den 25sten november, een hauwitser-granaat gevallen was, op nieuw zeer veel geleden.

De menschlievendheid van Arnhems burgeren, waarvan dezelve bij onderscheidene gelegenheden bliken gegeven hebben, heeft zich thans ook op nieuw onderscheiden, door het verzorgen der gekwetsten en het toedienen van levensmiddelen aan de fransche gevangenen, waarvan er omtrent 700 in de Luthersche kerk geplaatst zijn.

Van de burgerij zijn niet meer dan twee personen omgekomen; hieronder bevindt zich de oud-majoor van de genie, *van Hooff*, een man, die algemeen bemind was en zeer betreurd wordt.

De heer maire *van Eck* is, als burgemeester, in zijne functien gecontinueerd.

(*Amsterdamsche Courant.*)

's GRAVENHAGE, den 1 Decémber.

ZIJNE DOORLUCHTIGE HOOGHEID den Heere PRINSE VAN ORANJE EN NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Het algemeen-bestuur der Vereenigde-Nederlanden.

In overweging nemende, dat het van het uiterste belang is, dat de administratie van de justitie alomte binnen deze Vereenigde-Nederlanden op eenen eenparigen en geregelden voet geschiede, en dat de tegenstrijdigheden, welke daaromtrent nog plaats hebben, ten spoedigsten worden weggenomen;

Heeft besloten:

1^o. Het keizerlijk gerechtshof, zitting houdende in den Haag, mitsgaders alle de regtbanken, zoo van eerste instantie, als van koophandel, alsmede alle de vrede-regters en regtbanken van simpele politie, met de ambtenaren van het publieke ministerie, en de griffiers bij

de voorschrevene justitiële autoriteiten tot dus verre in de Vereenigde-Nederlanden gefungeerd hebbende, benevens de practijns en suppoosten, als zoodanig te ontbinden; met interdictie aan alle dezelve, zich langer als keizerlijke autoriteiten, ambtenaren en suppoosten te beschouwen of te gedragen, op pene van als tegenstrevers van de tegenwoordige orde van zaken te zullen worden behandeld.

2^o. Alle de voorschrevene justitiële autoriteiten, ambtenaren en suppoosten, bij provisie op nieuw te constitueren en in werking te brengen: wordende mitsdien alle de individuele leden van dezelve speciaal gelast, en op hunne hoofdelijke verantwoordelijkheid gerequireerd, ieder in zijn vak, zijne vorige functiendadelijk weder te hervatten, en daarin te continuëren tot na ere order.

3^o. De tot dus verre bestaen hebbende titularuren van keizerlijk-gerechtshof, keizerlijken procureur-generaal, keizerlijke procureurs-crimineel en keizerlijke procureurs te supprimeren, gelijk geschiedt, bij deze, en in de plaats derzelve te substituëren, die van hoog-gerechtshof der Vereenigde-Nederlanden, procureur-generaal, procureur-crimineel, en officieren respectievelijk.

4^o. Dat in de arresten en vonnissen, door het hoog-gerechtshof, de respectieve regtbanken en vrede-regten te wijzen, voortaan geen gebruik zal mogen worden gemaakt van het formulier van executoirie, dus verre, uit krachte van de fransche wetten, gebruikelijk; en dat overzulk alle de voorzeide arresten en vonnissen voortaan zullen zijn executabel, zonder bijvoeging van het voorschreven formulier, in welks plaats aan het hoofd der arresten en vonnissen zullen moeten worden gesteld, deze woorden: *in naam der hooge overheid.*

5^o. Het gebruik der fransche taal in alle justitiële zaken en akten wel uitdrukkelijk te verbieden, en te gelasten, dat dezelve alleen in de nederduitsche moedertaal zullen worden behandeld en opgesteld.

6^o. Alle de voornoemde justitiële autoriteiten te gelasten, bij provisie en tot daar omtrent nadere bepalingen zullen zijn gemaakt, voort te gaan, regt te spreken overeenkomstig de thans in vigeur zijnde wetten, en met in acht neming der vormen, daarbij voorgeschreven, onverminderd zoodanige modificatien, als door ons, bij vervolg van tijd, zullen worden vastgesteld.

En zal deze alomte worden gepubliceerd en geaffigeerd in het gebied der Vereenigde-Nederlanden, ten einde niemand hiervan ignorantie zoude kunnen pretenderen.

Ten welken einde van dit besluit het vereischt getal exemplaren zal worden gedrukt en verzonden:

1^o. Aan het hoog-gerechtshof der Vereenigde-Nederlanden, met aanschrijving, om, met toezending van de noodige exemplaren, hetzelfde te brengen ter kennis van alle regtbanken in deszelfs ressort,

2^o. Aan den eersten advocaat-generaal, waarnemende de functien van procureur-generaal, met gelijke aanschrijving, ten aanzien der procureurs en verdere officieren in voorsz. ressort.

3^o. Aan de commissarissen-generaal van financien, oorlog, binnenlandsche zaken en politie; tot informatie en narigt, mitsgaders aan de commissarissen-generaal in de respectieve departementen, ten einde voor de publicatie en affitie in alle de daartoe behoorende gemeenten zorg te dragen.

Ter ordonnantie van het algemeen-bestuur voorn.

De secretaris-generaal,

A. R. F. A. L. C. K.